

[P^{er} Hækkerup.]

vores finansielle politik må føres — og vi er enige i, at vi desværre er nødt til at fortsætte en stram finanspolitik — må gennemførelsen af de udgiftkrævende reformer være afhængig af, at vi får styr på vores økonomi. Hvis vi ikke får det, bliver der ikke råd til at gennemføre disse reformer. Når regeringen møder frem med et så pauvert resultat, som tilfældet er på reformpolitikens område, er det da også, fordi der ikke har været råd til at gennemføre de reformer, som jeg såmænd er sikker på at regeringen gerne ville have haft at pynte sig med, når den skulle ud til vælgerne.

Der er en række områder, hvor reformer er påkrævet, men jeg skal ikke gå ind i detaljer herom. Hr. Grümbaum nævnte, at det er nødvendigt at gennemføre en skattereform, at tage fat på en række problemer i vort beskatningssystem. Det kan gennemføres, uden at det koster penge. Det kan medføre en vis ændret fordeling af skattebyrden, og det vil være rimeligt, men i sig selv koster en sådan reform ikke de store penge.

Vi peger på forureningen, som alle erkender er noget særdeles påtrængende for os. Der har regeringen hidtil klaret det med nedsættelse af kommissioner og med at give os pæne ord med på vejen. Men det hjælper ikke; det er et område, som kommer til at koste penge. Vi peger her på, at det er nødvendigt, at man i forhold til erhvervslivet skaffer klarhed over, hvilken forureningsgrad der kan tillades, om jeg så må sige, fordi den ikke er særlig skadelig eller faretruende i det hele taget. Vi peger på, at bekæmpelsen af forurening ud over en sådan grænse må betales af dem, der forårsager forureningen. Vi tror, det er nødvendigt af hensyn til erhvervslivet at få disse principper gennemtænkt og fastlagt i en lovgivning.

Vi peger på bolig- og byggereformerne, hvor vi må se den sandhed i øjnene, at det svingende boligbyggeri, vi har haft, igen med opgang og nedgang, og det høje renteniveau har betydet, at vi har fået et alt for dyrt byggeri i Danmark. Alene rentestigningen har betydet, at lejen, som skal betale byggeriets omkostninger, er steget med 50 pct. siden 1967, og den høje rente er den væsentligste faktor heri.

Vi peger på en uddannelsesreform, som også er noget af det, som vil blive dyrt. Nu hørte jeg i morges, at skolereformen skal udsættes til 1973 og ikke som oprindelig vedtaget gennemføres i 1972. Men det er påtrængende nødvendigt, ikke mindst på dette område, at man får afskaffet den ulighed, der findes imellem grupper af unge. Vi har den situation, at store grupper af unge får op til en 12 års grunduddannelse, mens andre grupper stadig væk ikke får nogen uddannelse, efter at de har forladt den 7-årige skole. Det skaber social skævhed, fordi det skaber uddannelsesmæssig skævhed. Det vil ikke være urimelig kostbart at tage fat på uddannelsesreformen ud fra den synsvinkel og så, efterhånden som de økonomiske midler er til stede, fortsætte udbygningen af uddannelsessystemet.

Jeg kunne fortsætte, men skal nøjes med dette. Der findes en lang række andre problemer, som vi vil tage op, og som vi ønsker taget op. Men jeg vil gerne, inden jeg slutter, gøre to bemærkninger yderligere.

Den ene er om udenrigspolitikken, hvor vi er tilhængere af, at vi uanset de øvrige vanskeligheder, vi har i Danmark, i erkendelsen af det nødvendige i at modvirke det, man kalder nord-syd konflikten i verdensmålestok, fortsætter udbygningen af u-lands-hjælpen og samarbejdet med u-landene. Vi peger i den henseende i vor valgudtalelse på nødvendigheden af, at vi ud fra vores almindelige politiske vurdering og demokratiske indstilling støtter frihedsbevægelserne i de resterende koloniområder.

Vi siger i vores valgudtalelse, at vort standpunkt med hensyn til sikkerhedspolitikken er uændret. Der er ikke noget alternativ til vor sikkerhedspolitik igennem medlemskab af NATO, og derfor må Danmarks medlemskab opretholdes. Men vi understreger samtidig, at NATO naturligvis ikke er et mål i sig selv, og vi understreger, at NATO ud over den snøvert forsvarsmæssige opgave samtidig må være et forum, et instrument, om man vil, der virker for en fortsat afspændingspolitik, for det alene er i stand til på længere sigt at betrygge vor sikkerhed.

Vi synes nok generelt set at kunne rette den kritik imod regeringen, som vi i øvrigt er enig med om de store linjer i udenrigspolitikken, at det er, som om regeringen ikke